

dan man skal integrere Schengen – hvis man skal det. Det er, fordi det er svært. Der er flere måder at gøre det på, og de juridiske og praktiske konsekvenser vil være forskellige, alt efter hvilke modeller det hollandske formandskab vælger at bruge. Og derfor bliver denne diskussion i dag lidt luftig, fordi vi ikke har foran os, hvad formandskabet vil foreslå, og i øvrigt heller ikke har fået markeret, hvorledes andre landes præcise reaktioner vil være.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når udenrigsministeren her for et øjeblik siden i sit forrige indlæg henviste til justitsministerens udtalelser i går, så går jeg ud fra, at det bare var, fordi udenrigsministeren ikke ville bruge unødigt tid på at gentage det, justitsministeren sagde, men at udenrigsministeren i øvrigt er enig i det, justitsministeren sagde.

Og justitsministeren bekræftede altså meget klart i går på et spørgsmål fra mig, at der vil være problemer i forhold til det danske forbehold, hvis de øvrige lande vælger at gøre brug af den mulighed, de har for at flytte det retlige samarbejdsområde eller dele af det fra det mellemstatslige til et overstatsligt niveau.

Det vil jeg gerne have at udenrigsministeren så også bekræfter og forholder sig til, fordi så er det jo rigtigt, som fru Charlotte Antonsen siger, at hvis de gør det, så står Danmark jo i den situation, at vi har valget mellem enten at udtræde af det fulde medlemskab af Schengensamarbejdet eller at undlade den ratifikation af konventionen, som jo blev påbegyndt i går, og opretholde vores forbehold eller at sløjfe forbeholdet. Og det skal jo så ske ved en folkeafstemning.

Den situation, som er meget sandsynlig efter udenrigsministerens egen opfattelse, må udenrigsministeren da forholde sig til.

Og så vil jeg lige minde udenrigsministeren om, at han glemte at besvare et tidligere spørgsmål fra mig omkring muligheden for folkeafstemning eller sikkerheden for, at vi får en folkeafstemning om ratifikationen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt bede ministeren besvare det spørgsmål, som også hr. Kent Kirk var inde på, nemlig spørgsmålet om flytning af f.eks. flygtningepolitikken til det overstatslige samarbejde. Vil regeringen da nedlægge veto, således at der ikke bliver en overstatslig flygtningepolitik i EU – for så

er problemet med den danske undtagelse jo løst – eller vil regeringen sige: Jamen de andre må godt gå videre? Og hvis det så sker, hvad vil regeringen så gøre? Hvordan vil regeringen sikre undtagelsen og samtidig være med i den fælles flygtningepolitik? Det kan jo ikke lade sig gøre.

Det var det spørgsmål, jeg gerne ville have belyst, og det var det, der gav anledning til, at jeg sagde, at udenrigsministeren var på vej ind i ålerusen. For hvis ministeren først siger ja til, at der sker et såkaldt søjlespring, at det bliver flyttet over til det overstatslige, ja, så er ministeren jo ikke alene inde i den første del af ålerusen, men så er han kommet ind i det andet rum i ålerusen, hvorfra man ikke kan komme ud igen.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Fru Charlotte Antonsen fik heller ikke svar på sit spørgsmål. I en tid, hvor Danmark og den danske regering vil præsentere Danmark som foregangsland, kan det jo konstateres, at når det gælder kampen mod svindel, som der har været talt så meget om, så er Danmark bestemt ikke noget foregangsland.

Svindelkonventionen blev vedtaget i Ministerrådet for halvandet år siden, men man har end ikke påbegyndt forhandlinger med de andre nordiske lande og med andre ministerier, og den bliver end ikke præsenteret for Folketinget i denne samling. Jeg ved godt, at ministeren har sagt, at det samme gælder andre lande, men jeg troede, vi skulle være et foregangsland, og i betragtning af, hvad der er sagt om svindelbekæmpelse, så er det fuldstændig uforklarligt, at den ikke er kommet på Folketingets bord endnu.

Og til sidst to små spørgsmål: Hvis nu det viser sig, at de baltiske lande ikke kan optages i NATO, men at det kunne være en fordel for dem at blive optaget i Vestunionen for derved at få en del af den sikkerhed, som vi jo lægger så megen vægt på for vores eget vedkommende, vil Danmark så støtte dette helhjertet? Hvis det altså er et ønske fra de baltiske lande, vil Danmark så støtte det?

Og det andet spørgsmål: Hvis det bliver tilfældet, vil udenrigsministeren så virkelig fortsat holde Danmark uden for Vestunionen? Bliver det ikke absurd, hvis de baltiske lande kommer ind, og Danmark ikke er der?